

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi -Śródmieścia w Łodzi, w sprawie z powództwa (...) w W. przeciwko R. B., o zapłatę 1.170,25 zł, zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1.170,25 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 210 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe orzeczenie w całości apelacją zaskarżył pozwany, który wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych. Skarżący podniósł, iż Sąd I instancji nie przeprowadził powołanego przez pozwanego dowodu w postaci zobowiązania firmy (...) S.A. do złożenia nagrania z rozmowy pozwanego z BOI operatora telekomunikacyjnego w celu ustalenia, iż pozwany został poinformowany, że nie posiada żadnego zadłużenia z tytułu zawartych z operatorem oraz jej poprzednikiem prawnym firmą (...) S.A. jakiegokolwiek zadłużenia.

Strona powodowa w odpowiedzi na apelację pozwanego wniosła o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej zwrotu kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jako zasadna zasługiwała na uwzględnienie, co skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości.

Strona powodowa jako nabywca wierzytelności od następcy prawnego (...) S.A. firmy (...) S.A. jako dowód istnienia roszczenia przysługującego jej względem pozwanego przedstawiło faktury VAT opiewające na kwotę dochodzonego pozwem roszczenia oraz umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z pozwanym jako podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą. Za niekwestionowany należało uznać pogląd, że faktura VAT nie zawierająca podpisu nabywcy – przyjmującego fakturę, jest wyłącznie dokumentem księgowym, który w kategoriach dowodowych nie może stanowić o istnieniu umowy i wynikającego z niej zobowiązania. W przedmiotowej sprawie strona powodowa załączyła wprawdzie umowę dotyczącą świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz pozwanego pod wskazanym w niej adresem, jednak poza twierdzeniami strony, nie ujętymi choćby w formie dowodu z jej zeznań, a zakwestionowanymi przez pozwanego, nie wynika, aby faktury VAT załączone do pozwu odnosiły się do świadczeń określonych właśnie w tej umowie. Strona powodowa bowiem posługiwała się w treści faktur wyłącznie numerem identyfikacyjnym klienta, przy czym sama umowa takiego numeru w swej treści nie zawierała. W fakturach VAT natomiast nie zawarto innych elementów identyfikujących charakter oznaczonych w nich świadczeń, w szczególności choćby poprzez przywołanie adresu, którym miały być świadczone usługi telekomunikacyjne, który to adres byłby tożsamy z określonym w umowie. Okoliczności powyższe miały o tyle istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, iż pozwany miał zawartych z poprzednikiem prawnym powoda kilka umów o świadczenia usług telekomunikacyjnych, przy czym zobowiązania z części umów zostały przez pozwanego uregulowane. Wobec powyższego, w ocenie Sądu Okręgowego, pomimo obciążającego stronę powodową prawnie - materialnego i procesowego obowiązku udowodnienia dochodzonego roszczenia, który to obowiązek wynika z treści art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., temu obowiązkowi nie sprostała, co prowadziło, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości na koszt strony powodowej jako przegranej proces.

O kosztach postępowania odwoławczego obejmujących opłatę sądową od apelacji uiszczoną przez pozwanego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania.